

ကလောင်အမည်မှတ်တမ်း

မြဝတီ

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ နှာ ၈၁-၈၂ ထိ။

နိုင်ငံခြားစာရေးဆရာအသီးသီးတို့တွင် ကလောင်နာမည် ယူ၍ ရေးသားကြသူ အလွန်ရှား၍ မိမိနာမည်ရင်းဖြင့် ထင်ပေါ် ကျော်ကြားသူများသာ ပေါများကြောင်း တွေ့ရှိရပေ၏။ ကလောင်မည်ယူသူ အချို့မှာလည်း မိမိတို့ကိုယ်မိမိ လျှို့ဝှက်လို ကြ၍၎င်း၊ နာမည်ရင်းအပြင် အခြားကလောင်အမည်တစ်ခုဖြင့် သီးခြားစာပေများ ရေးသားလို၍၎င်းသာ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာ တွင် ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာစာရေးဆရာများမှာမူ အများလိုလိုပင် ကလောင်အမည်ယူကြကြောင်း တွေ့ရှိရပေ၏။ ဤသို့ ကလောင်အမည်ယူ၍ ရေးတတ်ကြသည့်မြန်မာစာရေးဆရာများ၏အစဉ်အလာသည် ဘယ်ကဲ့သို့ စတင်ပေါ်ပေါက်လာ သောကြောင့်ကိစ္စသည်ပင်လျှင် သုတေသီများအဖို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ သုတေသနလုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်နိုင်လောက် ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြဝတီကမူ ထိုစာရေးဆရာများ၏ ကလောင်အမည်များ ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကိုသာ ဤ "ကလောင်အမည်မှတ်တမ်း" ကဏ္ဍမှနေ၍ လစဉ်ဖော်ပြသွားရန် စီစဉ်ထားပါသည်။ ဤကဏ္ဍဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အကူအညီပေးသူ တက္ကသိုလ်ထင်ကြီးအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း။ ။

မြဝတီ

ဇေယျ။ ။ဆရာဇေယျသည် မြန်မာအဆွေတိုက်ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း၌ သာမန်စာပေမေ့သူတိုင်းအဖြစ် ရောက်ရှိနေခိုက် တနေ့တွင် ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းပါ ဝတ္ထုများကို ဖတ်ရင်း "ငါလဲ ဝတ္ထုရေးနိုင်မှာဘဲ"ဟု စဉ်းစားမိ၍ ဝတ္ထုတပုဒ် ရေးပြီးနောက် အမှတ်တမဲ့ အလုပ်စားပွဲ အံထဲ၌ ထားခဲ့ရာ မြန်မာအဆွေပိုင်ရှင်နှင့်သားသမီးများ တွေ့ရှိ ဖတ်ရှုသဘောကျသွားသောကြောင့် ဒဂုန်မဂ္ဂ ဇင်းတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြရန် တိုက်တွန်းကြလေ၏။ မဂ္ဂဇင်းထဲ၌ ထည့်ရန် သေချာသောအခါ ကလောင်နာမည်ပါရန် လို အပ်သဖြင့် ကလောင်နာမည် ရှာဖွေရာ အကြံရကြပ်နေဆဲ စိတ်ကူးရသောကြောင့် အင်္ဂလိပ်မြန်မာအဘိဓာန်တအုပ်ကို ရုတ် ချည်းလှန်ကာ ခဲတံဖြင့် ထောက်လိုက်ရာ (Victory) ဇေယျစာလုံးကို ထောက်မိသဖြင့် ထိုစကားလုံးကို အစွဲပြု၍ ဇေယျ အမည်တွင် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဇေနု။ ။ဗေဒင်ကိန်းခန်း-စန်းဂြိုဟ်နက္ခတ် စသည်တို့ဖြင့် တွက်ချက်၍ မြှားသဏ္ဍာန်ရခြင်း၊ ပါဠိဘာသာစကားအရ လျင်မြန်ခြင်း၊ ဂဏန်းဗေဒအားဖြင့် ၁-နံပါတ်ချည့်ခြင်းတို့ကို စွဲ၍ မှည့်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သုခ။ ။"အစကတော့ ရွှေသိန်းတန် ဘာညာနဲ့ ထင်ရာ ကလောင်နာမည်တွေနဲ့ ရေးခဲ့တာပေါ့။ ရွှင်ပျော်ပျော်ဝတ္ထုတိုက် ကို ဝတ္ထုရေးပေးတော့မှ ရွှင်ပျော်ပျော်ဖြစ်ဖို့ သုခရီရမယ်၊ သုခရီမှ ရွှင်ပျော်ပျော် ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုတဲ့အတိတ်ကို ကောက်ပြီး အခုထိ စွဲစွဲမြဲမြဲ "သုခ"နာမည်နဲ့ ရေးခဲ့တာပါဘဲ"ဟု ပြောပြပေသည်။

ညိုမြ။ ။ကလောင်နာမည် ရပုံမှာ ရယ်ဖွယ်လည်းကောင်း၊ ထူးလည်း ထူးဆန်းသေး၏။ ညိုမြသည် မိမိရပ်ရွာ အညာ ဒေသသို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ပြန်လည်ရောက်ရှိစဉ် ဆောင်းပါးတစောင် ရေးရန် ဆန္ဒပြင်းပြသဖြင့် ထိုဆောင်းပါးကို ရေး ပြီးနောက် ကလောင်နာမည် ရွေးရန် အမျိုးမျိုး စိတ်ကူးထုတ်၏။ သို့သော် ကြံရာမရ ဖြစ်နေရာမှ ရေအိမ်သို့ တက်၍ စိတ် ကူးထုတ်ရာတွင် ရေအိမ်တံခါး၌ "ညိုမြ"ဟု ရေးထားသည်ကို တွေ့ရှိကာ သဘောကျသွားမိသောကြောင့် ထိုသို့ကလောင် နာမည် ယူခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကြားသိရပေသည်။

မဟာဆွေ။ ။မဟာဆွေနာမည် ခံယူပုံမှာ သူရေးသော ဝတ္ထုများ၌ မောင်ဘဆွေဆိုသူက ပြန်ပြောင်းပြောသည့်အနေ ဖြင့် ရေးလေ့ရေးထရှိပြီး ထိုဝတ္ထုများကို ရေးသူသည် အကယ်ပင် မော်ဘဆွေ နာမည်ရှိသူ တဦးဖြစ်ကြောင်း စာဖတ်သူတို့ ပိုမိုထင်မြင်လာစေရန် "ဆွေ"ဆိုသည်နာမည်ကို အဖျားဆွတ်ထည့်ကာ "မဟာဆွေ"ဟု ကလောင်နာမည်ယူကြောင်းပြော ပြခဲ့ဘူး၏။

ဒဂုန်နတ်ရှင်။ ။ဆရာဒဂုန်နတ်ရှင်သည် ဝတ္ထုများ မရေးမီကပင် ကဗျာများကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဝါသနာပါရှိရေးသား ရင်း မြန်မာအဆွေ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းမှ အယ်ဒီတာမောင်တုတ်ကြီးက ကဗျာပိုမူတဦးဖြစ်သော နတ်သျှင်နောင်ကို အစွဲပြုအတု ယူပြီး ဤကလောင်အမည်ကို မှည့်ခေါ်ရွေးချယ်ပေးလိုက်ကြောင်း ကြားသိရပေသည်။

မင်းသုဝဏ်။ ။ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းပေါ်စခေတ်ဦး၌ မေဃဝန် အမည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ရာ တချိန်၌ မန္တလေးသို့ ဘုရားဖူးသွား ရောက်လည်ပတ်စဉ် မန္တလေးရှိ ရဟန်းတော်များက "ဟ-ဒို့က မေဃဝန်၊ မေဃဝန် ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးထံက အောက်မေ့ လို့"ဟု ဝိုင်းဝန်းမိန့်ဟကြသဖြင့် ရဟန်းသံဃာများအား ရိုသေလေးစားရင်း ရှိသည်နှင့်အညီ အခြားလူမည်ကလောင် နာ မည်များကို ရွေးချယ်စဉ်းစားရာ ထိုခေတ် ထိုအခါက ခေတ်စားကျော်ကြားခဲ့သော ကလောင်နာမည်များ ဖြစ်ကြသည့် "မစ္စတာပီအင်မ်ကေ၊ သစ်ကဗျာစီစဉ်နေ" "ပျဉ်းမနားက နင်းပြား" "ဝင်္ဂါတောင်စောင်းက မင်္ဂလာအောင်မောင်း"စသို့

များနည်းတူ ဆရာမင်းသုဝဏ်သည်လည်း မိမိနေရပ်ဖြစ်သော ကွမ်းခြံကုန်း တောင်ပိုင်းကို အစွဲပြု၍ "ကွမ်းခြံကုန်း တောင်စုအစွန်က မောင်သုဝဏ္ဏ"ဟု မှည့်ခေါ်သုံးစွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် လူငယ်အရွယ်နုနု-နယ်နယ် စိတ်ကူးယဉ် ခိုက်မို့ စိတ်ကြိုက်မဖြစ်သေးရကား အခြားသည့်ထက် လှပသော စကားလုံးများကို ရှာဖွေခိုက် စုံနံ့သာမြိုင် ရှာပုံတော်ထံမှ "လောင်းမြတ်ကယ် စုမွန်၊ ရွှေလိုဝင်းတဲ့ မင်းသုဝဏ်ကို" စသောစာပိုဒ်ကို တွေ့ရှိသဖြင့် "မင်းသုဝဏ်"ဟူသော ကလောင် အမည်ကို စတင်သုံးစွဲ မှည့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေဥဒေါင်း။ ။ဆရာကြီးသည် သူ အယ်ဒီတာစာရေးဆရာအဖြစ် ထမ်းရွက်ခဲ့သော သူရိယမဂ္ဂဇင်းကို အစွဲပြု၍ သူရိယနေမင်း၏ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သော ရွှေအဆင်းရှိသည့်ဥဒေါင်းငှက် အဓိပ္ပါယ်ကို ကောက်ယူမှည့်ခေါ် သုံးစွဲသည်ဟု သိရှိရ၏ ။

ဒဂုန်ရွှေမျှား။ ။ပြည်မြို့မှ ထုတ်ဝေသော "ကြည်တော်မူ"ခေါ် (ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းမပေါ်မီ ၂-နှစ်ခန့်အချိန်က) တပတ် တ ကြိမ်ထုတ် တမတ်တန် ဝတ္ထုစာစောင်တွင် အပျော်ထမ်းစာရေးသားလျက်ရှိသော အသိမိတ်ဆွေ အင်္ဂလိပ်စာတတ်စာပေ ဝါသနာအိုးတယောက်က ၎င်း၏စာမူတွင် ရွှေမျှား ရေးသည်ဟု ကမ္ဘာ့ထိုးထား၏ ။ ယင်းနာမည်ကို နှစ်သက်လှသဖြင့် ၎င်းဝါသနာအိုးထံမှ တောင်းယူပြီး ရွှေမျှား အမည်ဖြင့် ရေးခဲ့ရာ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း ထွက်လာသောအခါ ဒဂုန်က ထပ်မံကင်ပွန်း တပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဒဂုန်ရွှေမျှား ဟူ၍ ခေါ်တွင်လာခြင်း ဖြစ်၏ ။

သိန်းဖေမြင့်။ ။ဂန္ထလောကစာပေခေတ်များတွင် "ဝနေဝဖေ"၊ "သိန်းနေနွယ်" စသည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ရာ တက်ဘုန်း ကြီးဝတ္ထုကိုလည်း သိန်းနေနွယ်ဖြင့်ပင် ရေးသားခဲ့၏ ။ သို့ရာတွင် ထုတ်ဝေသူ သခင်နုက နာမည်ရင်း သိန်းဖေအမည်နှင့် ထုတ်ဝေလိုက်သဖြင့် တက်ဘုန်းကြီး သိန်းဖေ ဟုကျော်ကြားကာ ၁၉၄၈-၄၉ ခုနှစ်တွင် "လမ်းစပေါ်ပြီ"ဝတ္ထုကို ရေးသော အခါ၌ကား ကွယ်လွန်သူ မိခင်ဒေါ်မြင့်အား အမှတ်တရ အလေးပြုသောအားဖြင့် ၎င်းမျိုးရိုးစဉ်ဆက်တခု တည်တဲ့အမှတ် ရစိမ့်သောငှာ မူလသိန်းဖေဟူသော အမည်ရင်းတွင် မိခင်၏အမည် "မြင့်" တလုံးတိုးခြင်းဖြင့် "သိန်းဖေမြင့်"ဟု ခေါ်တွင် စေခဲ့ပေသည်။

ဦးညာဏ။ ။ဆရာ၏ဘဝတွင် ကြေးငွေဥစ္စာ ရတနာတို့ထက် ဉာဏ်ပညာရတနာကိုသာ မြတ်နိုးတွယ်တာလှသ ဖြင့် ဉာဏ်ပညာကို အစွဲပြုကာ ညာဏ ဟုမှည့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏ ။ သို့ရာတွင် ဥ ကလေးရေးချ ဉာဏမှာ အက္ခရာပုံစံအား ဖြင့် အားပျော့နည်းပါးသည်ဟု အထင်ရှိ၍ ညကြီးရေးချ ညာဏ ဖြင့် သုံးစွဲခေါ်တွင်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

